

погрѣшка не е нищо друго, освенъ общесъ въ организѣма на човѣка. За да изправи погрѣшката си, той трѣбва да вземе ножъ, да направи една хирургическа операция, да изхвърли всички нечистотии вѣнъ отъ тѣлото си. Правете операции, но не като онзи хирургъ, който извадилъ сърцето на единъ боленъ и съ това го уморилъ.

„Самъ изтѣпкахъ жлеба си“. Когато любовта дойде въ човѣка, тя сама ще стѣпче жлеба. Всичко егоистично, всичко користолобиво, което е създадо нещастията и страданията въ съвременната култура, трѣбва да излѣзе навѣнъ! По този начинъ хората не могатъ да влѣзатъ въ Царството Божие. Този егоизъмъ, това користолобие създава противоречията въ живота. За да се освободятъ хората отъ тия противоречия, любовта тѣпче днесъ всички народи, да излѣзатъ соковетъ имъ навѣнъ. По този начинъ всички хора трѣбва да отслабнатъ, за да може любовта да ги поеме на рѣцетъ си и да ги тури на гърба си. Този е начинътъ, по който свѣтътъ може да се оправи. Иначе, докато хората носятъ любовта на гърба си, въ свѣта всѣкога ще има противоречия: едни ще бждатъ богати, други — бедни; едни ще бждатъ учени, други — прости. Когато любовта тури на гърба си, той се намира вече въ хармонични условия на живота.

„Азъ самъ изтѣпкахъ жлеба.“ Тѣпкането подразбира страдания. Страданията въ живота могатъ да се разрешатъ само чрезъ закона на любовта, а той е най-разумниятъ начинъ за разрешаването имъ. Отъ хиляди години насамъ хората разрешаватъ въпроса за страданията, но и до днесъ още не сж го разрешили. Защо? Защото тѣ още носятъ любовта на гърба си. Вследствие на това цѣлата земя е покрита съ гробища. Гробищата говорятъ за неразрешенитъ въпроси въ живота. Нѣкой човѣкъ е богатъ, но неговото богатство става причина да го убиватъ на бойното поле. Нѣкой е ученъ, но като прави опити съ задушливи газове, става жертва на тия газове. Нѣкой е виденъ архитектъ, гради кжщи на хората, но като не спази единъ отъ законитъ на архитектурата, една отъ тия кжщи се събаря, и той пада подъ нейнитъ развалини. Добре е да се градятъ голѣми кжщи, но да не се събарятъ. Добре е човѣкъ да бжде богатъ, но богатството му не трѣбва да се губи. Богатството представя артериалната кръвъ на човѣка. Всички клетки на организѣма трѣбва да се ползватъ отъ тази кръвъ. Следователно, всички хора трѣбва да се ползватъ отъ богатството. Що се отнася до сиромашията, тя пред-